

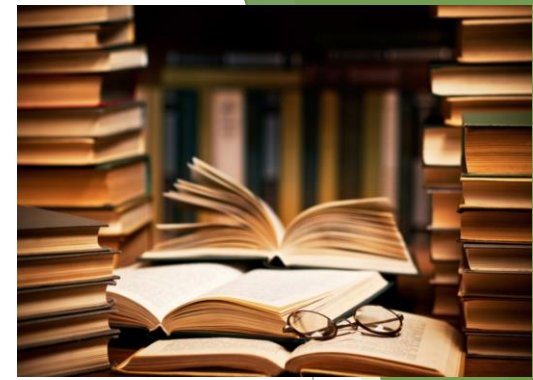
Vörösmarty Mihály: Csongor és Tünde

Kávai Bózsó Ildikó

Mi teszi az embert boldoggá?

Gazdagság

Tudás

Hatalom

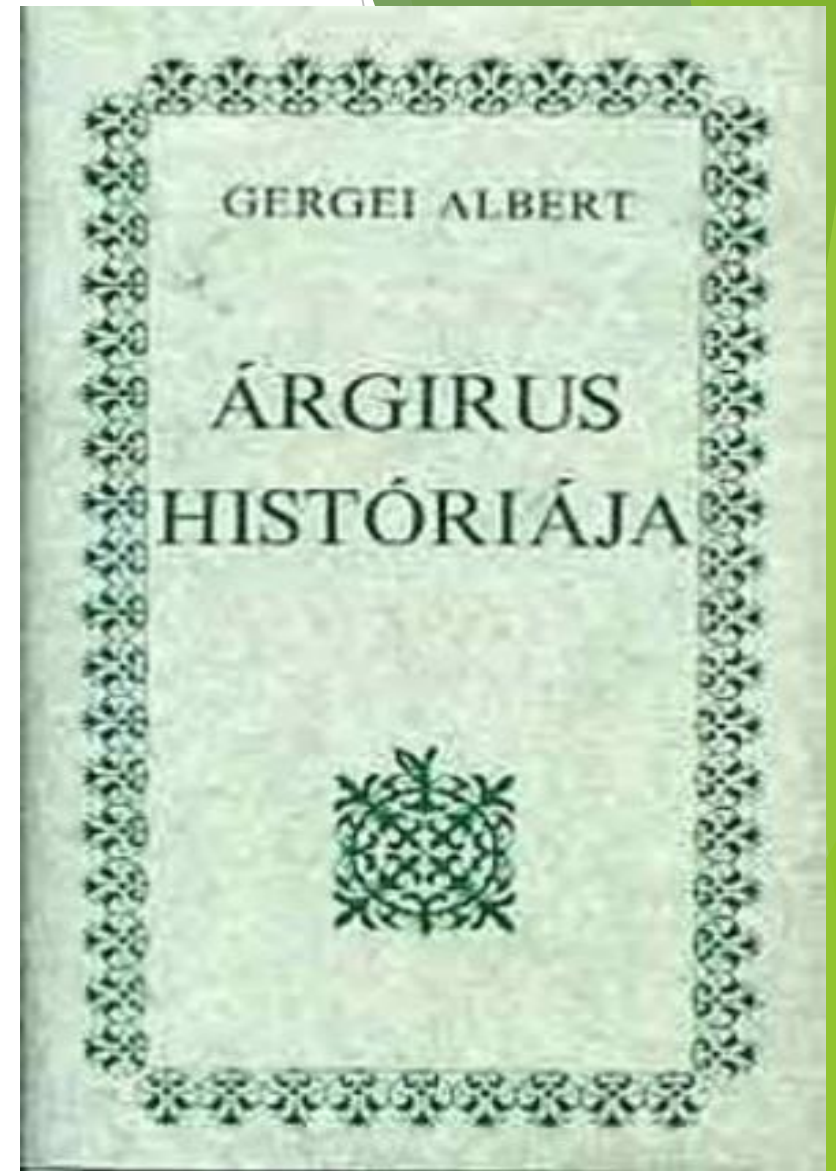

Szerelem

Tündérszép Ilona és Árgyélus népmese

Gergei Albert 16.
századi széphistóriája
História egy Árgilus
nevű királyfiról és egy
tündér szűzleányról

W.A. Mozart: Varázsfuvola (meseopera)

Az er- dő jár- va sí- po- lak, így él- ni, haj, de vig- de- leg. A
fi- lu- sít- ról is- mer meg a fű- fi, nő, a kis- gyer- mek.
A fű- fi- ne jő a sok ma- dár, és
mind a há- tón fog- lyá mák. Hát
miért ne vol- nék vig- le- gény, ha a sok ma- dár- ka mind e- nyém!

Vörösmarty Mihály: Csongor és Tünde (mesedráma)

Főbb szereplők:

Csongor, ifjú hős

Tünde, tündérleány

Balga, földművelő, Csongor szolgája

Ilma, Balga hitvese, Tünde szolgálója

Kalmár, Fejedelem, Tudós, vándorok

Kurrah, Berreh, Duzzog, ördögfiak

Mirígy, boszorkány

tündérek

Második felvonás (Hármas út vidéke)

Ezalatt Csongor a hármas úthoz ért, és tanácstalanul töpreng:
*Tévedésnek hármas útja...
Oh, de melyik nem közép itt?
Melyik az, mely célra jut?*

„Vagy tán vége sincs az útnak,
Végtelenbe téved el,
S rajt az élet úgy vesz el,
Mint mi képet jégre írnak?”

Kalmár

Kereskedő
Gátlástalanul üzérkedik
Nyerészkedik, üzletel

Kalmár és Csongor

A Kalmár a pénz
mindenhatóságát
képviseli

minden mást kizár az életéből,
bolondnak tartja Csongort

„Itt a Tündérhon, itt van nézd viszem”

„Hideg pénzbánya!...”

Csongor a
szerelemben
látja az élet
értelmét

Megveti a kalmárt

Fejedelem és Csongor

HATALOM - ERŐ
HARC - HÓDÍTÁS

A világot katonai úton
leigázni képes embertípus
bolondnak tartja Csongort

„Tündérhon ott van ahol én vagyok”

„Ha feltalálod meghódítatom”

Csongor a
szerelemben
látja az élet
értelmét

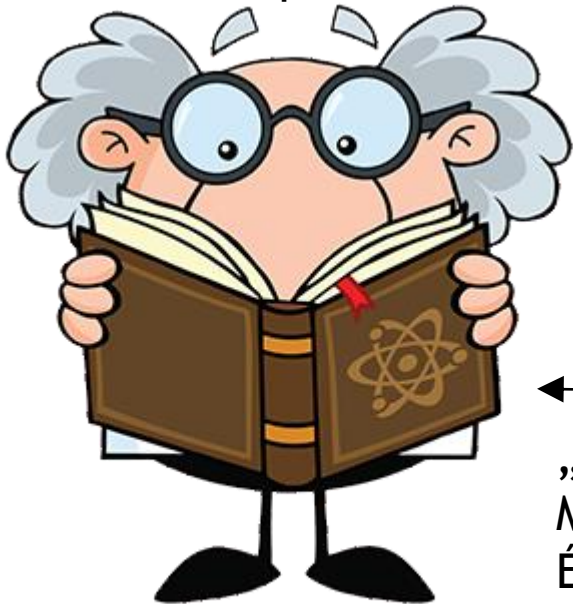
„Raboknak rabja!...”

Gógösnek tartja a fejedelmet

Tudós és Csongor

Az ész örökkévalóságát, a racionalizmust, a tanítani vágyást képviselő embertípus

„Költők világa, szép tündérvilág,
Mi kár, hogy álom, gyermeknek való”

„S ez a legszörnyebb mindenek között:
Mint a halál jár élő lábakon,
És puszta sírt hord hő kebel helyett”

Életképtelennek tartja
Csongort

Csongor a
szerelemben
látja az élet
értelmét

Rémítőnek és magányosnak
tartja a tudóst

„Oh, szerelem, gyűjts utamra csillagot,
S te légy vezérem Tündérhon felé.”

60

